

Υπόθεση C-73/10 P

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία — Εκπροθέσμως ασκηθείσα προσφυγή — Λόγοι δυνάμενοι να δικαιολογήσουν παρέκκλιση από την προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Δικαίωμα ένδικης προστασίας — Αρχές της νομιμότητας και της αναλογικότητας — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη»

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2010 I - 11538

Περίληψη της διατάξεως

1. Διαδικασία — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Ανωτέρα βία (Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 45)
2. Διαδικασία — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Συγγνωστή πλάνη — Έννοια — Περιεχόμενο (Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρο 101 § 1, στοιχεία α' και β')
3. Διαδικασία — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Παραδεκτό από απόψεως του δικαιώματος κάθε προσώπου σε δίκαιη δίκη (Άρθρο 230 ΕΚ)

1. Δεν χωρεί παρέκκλιση από την εφαρμογή των διατάξεων της Ενώσεως περί δι-
κονομικών προθεσμιών παρά μόνον σε
όλως εξαιρετικές περιστάσεις, τυχαίου
συμβάντος ή ανωτέρας βίας, σύμφωνα
με το άρθρο 45, δεύτερο εδάφιο, του Ορ-
γανισμού του Δικαστηρίου, δεδομένου
ότι η αυστηρή εφαρμογή των διατάξε-
ων αυτών είναι σύμφωνη με την επιταγή
περί ασφάλειας δικαίου και την ανάγκη
αποφυγής οποιασδήποτε δυσμενούς δι-
ακρίσεως ή οποιασδήποτε αυθαίρετης
μεταχειρίσεως κατά την απονομή της
δικαιοσύνης.

(βλ. σκέψη 41)

στοιχεία α' και β', του Κανονισμού Δια-
δικασίας του νυν Γενικού Δικαστηρίου
είναι σαφές και δεν παρουσιάζει ιδιαίτε-
ρη ερμηνευτική δυσκολία. Επομένως, το
γεγονός ότι η υπέρβαση της προθεσμίας
για την άσκηση προσφυγής οφείλεται
αποκλειστικά σε πλάνη του νομικού συμ-
βούλου της αναιρεσείουσας δεν μπορεί
να γίνει δεκτό ότι συνιστά συγγνωστή
πλάνη καθιστούσα δυνατή την παρέκ-
κλιση από τις διατάξεις περί προθεσμιών
ασκήσεως προσφυγής.

(βλ. σκέψεις 42, 45, 57)

2. Στο πλαίσιο της νομοθεσίας της Ενώσεως
περί προθεσμιών ασκήσεως προσφυγών,
η έννοια της συγγνωστής πλάνης, βάσει
της οποίας χωρεί παρέκκλιση από τις ως
άνω προθεσμίες, αφορά αποκλειστικώς
εξαιρετικές περιστάσεις στις οποίες, ιδί-
ως, το οικείο θεσμικό όργανο επέδειξε
συμπεριφορά η οποία, αφεαυτής ή καθο-
ριστικώς, μπορούσε να προκαλέσει επι-
τρεπτή σύγχυση σε καλόπιστο πολίτη ο
οποίος επέδειξε καθ' όλα την επιμέλεια
που απαιτείται από επαρκώς ενημερωμέ-
νο συναλλασσόμενο. Δεν χωρεί επίκλη-
ση συγγνωστής πλάνης επί υποθέσεως
που αφορούσε απόφαση της Επιτροπής
περί επιβολής προστίμου βάσει του άρ-
θρου 81 ΕΚ και στην οποία η αναιρεσεί-
ουσα είχε υποπέσει σε πλάνη ως προς
τον υπολογισμό των προθεσμιών για την
άσκηση προσφυγής, δεδομένου ότι το
γράμμα του άρθρου 101, παράγραφος 1,
3. Η αρχή την οποία κατοχυρώνει το άρ-
θρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για
την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του
Ανθρώπου, δηλαδή η διασφάλιση δί-
καιης δίκης για κάθε πρόσωπο, και την
οποία αναγνωρίζει η έννομη τάξη της
Ενώσεως δεν απαγορεύει την πρόβλε-
ψη προθεσμίας για την άσκηση ένδικου
βοηθήματος.

Το δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης
προστασίας ουδόλως θίγεται από την
αυστηρή εφαρμογή της νομοθεσίας της
Ενώσεως περί δικονομικών προθεσμιών,
η οποία είναι σύμφωνη με την επιταγή

περί ασφάλειας δικαίου και την ανάγκη αποφυγής οποιασδήποτε δυσμενούς διακρίσεως ή οποιασδήποτε αυθαίρετης μεταχειρίσεως κατά την απονομή της δικαιοσύνης. Συγκεκριμένα, μολονότι η επίμαχη δίμηνη προθεσμία αποτελεί, βεβαίως, περιορισμό του δικαιώματος ένδικης προστασίας, ο περιορισμός αυτός δεν θίγει προδήλως την ίδια την υπόσταση του δικαιώματος αυτού, τούτο δε κατά μείζονα λόγο καθόσον οι διατάξεις περί υπολογισμού της προθεσμίας αυτής είναι σαφείς και δεν εμφανίζουν ιδιαίτερη ερμηνευτική δυσχέρεια.

Δεν δικαιολογείται παρέκκλιση από τη νομοθεσία αυτή λόγω του ότι διακυβεύονται θεμελιώδη δικαιώματα. Συγκεκριμένα, οι διατάξεις περί προθεσμιών ασκήσεως ενδίκων βοηθημάτων είναι δημόσιας τάξεως και πρέπει να εφαρμόζονται από το δικαστήριο έτσι ώστε να κατοχυρώνεται η ασφάλεια δικαίου και η ισότητα των πολιτών ενώπιον του νόμου.

(βλ. σκέψεις 48-50, 56)